

LACKFI JÁNOS

Ómódi virágénekek

1. Asszonymustráló

*Lenhajával Mária,
Karcsú özvegyasszony,
Méltó rá, hogy millió
Szívet megszakasszon,*

*Ózgidáé ez a láb,
Kecses, de nem szőrös,
Bármely legény elefánt e
Habos bőrű, kökényszemű nőböz!*

Huj, micsoda kökényízű nő ez!

*Égi kenyér az Anna
Mint mennyei manna,
Csípőjének dombjáról
Mélybe ki zubanna?*

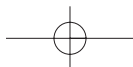
*Dióbarna szemében
Borospince-mámor,
Lába édes piskóta és
Hosszú haja katonai sátor.*

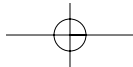
Bevonulunk, ha ilyen a sátor!

*Vica biza szűzleány,
Izzik szeme széne,
Haja korom, bőre méz,
Arca alma színe.*

*Kecsepásztor leánya,
Selymes szőrhöz szokva,
Bökdösődést nem ismer, hisz
Szélfúvástól apja-anyja óvta.*

Nem is tudjuk, vajon mitől óvta!

[*Lackfi János versei*]

2. Hajszámolás

*Kezdi a mustrát egy haja szála,
Szívemet ezzel gúzsba kötözsem!
Itt jön a másik, szívszakadásig,
Túbe befűzöm, varrom a szívem.*

*Négy-ötöt ismét elkap az ujjam,
Haj koronája végtelen erdő,
Végtelen erdő körbekeríti,
Imbol utat vesz kósza tekergő.*

*Itt a király is erdei vándor,
Nincs koronája, nincsen aranykincs,
Százbuszonegy szál, számolok immár,
Elnyel az erdő, hol hatalom nincs.*

*Járom az erdőt, mennyei illat,
Járom a mennyet, erdei illat,
Tíz-tizenöt-bűsz, számolom újra,
Itt az öröklét mérge csitítgat.*

3. Dal a fürdőzésről

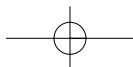
*Miként a rétet fűroszti harmat,
Fürödni lányok éppúgy akarnak,
Tengernyi árján dézsányi habnak,
Bársonnyá lágyul megannyi hajlat.*

*Friss gyönyörűség, bűvös gazdagság
Fésülni hajnak szagos patakját,
Öntözni víznek fodros szalagját,
Bőrüket melyek körbeszaladják!*

*Kastély a testük, ragyog kilincse,
Felmerül vízből elsüllyedt kincse,
Fülüiknek porca, hajuknak tincse:
Készül a férfi-szívek bilincse.*

*Rubába mindet foglalják szépen,
Gyémánt így fénylik aranyban éppen,
Szébb lesz a kő is szép keretében,
Arany is szépül gyémánt tüzében.*

*Mindezt nem érti bakszagú férfi,
Mi tarthat eddig?, dörmögve kérdi,
Ha díszben látja hölgyét kilépni,
Dadogva békül, látja – megéri.*

4. Dal a szerelmi vitézségről

*Férfi-ember vitéz-szemmel néz a világra,
Miért nézne másik-képpen asszony s leányra?*

*Várat vívni, asszonyt hívni éppoly módon kell,
Felvértezned tested-lelked sisak s fegyverrel!*

*Hegyes lándzsát, láncos kopját nem kell elővégy,
Mézes-mázos, legyél nyájas, úgy lépj előrébb.*

*Drága szóval, ajándékkal utad kövezzed,
Ki ajtóstul ront a házba, még rajta veszthet!*

*Várba is így küld követet okos hadvezér,
Nem parancsol, Isten mentsen!, előbb szépen kér!*

*Ellenséged élénksége hogyha szunnyadoz,
Akkor ronts rá, ugorj bozzá, kapván szablyádhoz!*

*Ha jó balál, szót se talál asszony s lányszemély,
Sebe vérzik, csak azt nézi, vajon milyen mély?*

*Midőn foglyod, nosza, fogjad, töltsed kedvedet,
Ellenfélnek kegyelmezned bizony nem lehet!*

*Ekképpen él férfiszemély vitéz módjára,
Hisz van kardja, kéznél tartja, várja zsákmánya!*